

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, det er meget rart at vide, at jeg kan optræde besnærende sagligt. Jeg ville anbefale udenrigsministeren at tage ved lære heraf. Det er dog ejendommeligt, at fordi man stiller to spørgsmål til udenrigsministeren, som sidder med en hel stab af embedsmænd nede bagved, han kan trække på, så skal man have et så arrogant svar, men o.k., det er udenrigsministerens skik. Han er hverken besnærende eller saglig.

Sagen er den, at i hele diskussionen om Norden som atomvåbenfri zone har man fra dansk side ikke villet beskæftige sig seriøst med spørgsmålet om sovjetiske indrømmelser. Jeg skal ikke reklamere for Sovjetunionen, det vil jeg lige understrege – jeg har meget at kritisere Sovjetunionen for – men jeg synes nok, at når man forsynede den sovjetiske forfatter Voronkovs bog, der udkom for nylig, og hvor han skrev, at der ikke kan være tale om nogen som helst indrømmelser hverken i Østersøen eller for tilstødende territorier, med meget store sensationsoverskrifter i den danske presse – det er ikke udenrigsministerens skyld, bevar mig vel, men det gjorde man altså – hvorfor går man så stille med, at betydelig mere autoritative personer end Voronkov – nu nævner man Andropov i 1983, det var jeg ikke klar over, jeg er glad for at få det at vide – og nu altså de autoriserede personer, som socialdemokraterne har talt med derovre, officielt tilbyder at inddrage Østersøens status som atomvåbenfri og visse tilstødende territorier i Sovjetunionen? Hvorfor spiller det ikke en mere central rolle i debatten i forhold til Voronkovs bog og hele den måde, som den blev slået op på? Jeg mener egentlig, at man kan kritisere bl.a. det danske udenrigsministerium og udenrigsministeren for, at de ikke selv af egen drift drager de spørgsmål ind i debatten.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Gert Petersen har ikke ret i, at regeringen ikke interesserer sig for sovjetiske indrømmelser, tværtimod, jo flere vi ser af dem; jo bedre, for så bevæger vi os i den retning, som vi alle sammen ønsker at bevæge os i, nemlig i retning af nedrustning og afspænding. Men man må altså ikke være så naiv at lade sig imponere af, at de gentager gang på

gang, hvad de har sagt før, og i øvrigt ikke har villet uddybe.

Jeg har måttet pege på over for hr. Gert Petersen i dag, at det, hr. Gert Petersen troede var noget nyt, altså ikke var noget nyt, og at det, hr. Lasse Budtz troede var noget nyt, altså heller ikke var noget nyt. Lad være med at hoppe på den limpind, som de stikker frem for jer, og tro, at de kommer med noget nyt, når det bare er gamle udtalelser, der bliver gentaget ordret.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har nu forstået på udenrigsministeren, at i hvert fald den ene af de udtalelser, den om Østersøens status, ikke er ældre end 1 år; det var i 1983, den blev formuleret første gang, sagde udenrigsministeren. Indtil da har Sovjet ikke udtalt sig herom, indtil da har vi ikke kendt noget som helst til Sovjetunionens holdning til det spørgsmål. Nu er det altså blevet understreget hele to gange inden for halvandet år.

Udenrigsministeren siger, at Danmark da er meget interesseret i sovjetiske indrømmelser. Ja, det er vi vel. Jeg er. Men så burde det være naturligt for regeringen, at den undersøgte nærmere, hvad der menes dermed. Der er altså nogle ting her, der kan forhandles. Må vi så få noget mere at vide. Men gør regeringen det? Ikke mig bekendt. Det overlader den til en partidelegation, hvad den selvfølgelig ikke burde. Den burde selv gøre noget, hvis der var nogen som helst mening i det, udenrigsministeren siger, hvis han selv mente det ærligt.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Sagen er jo ganske enkelt den, at udenrigsministeren og regeringen interesserer sig ikke en pind – for at vende tilbage til pindene – for en nordisk atomvåbenfri zone, og han benytter alle argumenter til at latterliggøre eller formindske de tegn, der kommer, som måske kunne gavne udviklingen i retning af en atomvåbenfri zone. Udenrigsministeren ved jo udmærket godt, at der kom interessante formuleringer frem, og udenrigsministeren ved også udmærket godt, at den sovjetiske regering f.eks. klart og tydeligt tog af-